

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 4. lokakuuta 2017
(OR. en)

12882/17

**Toimielinten välinen asia:
2017/0251 (CNS)**

**FISC 213
ECOFIN 788
IA 151**

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	4. lokakuuta 2017
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2017) 569 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2017) 569 final.

Liite: COM(2017) 569 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 4.10.2017
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten

{SWD(2017) 325 final}

{SWD(2017) 326 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Kulutukseen kohdistuviin välillisiin veroihin kansainvälisesti sovellettavana peruseriaatteena on, että verotus tapahtuu määrämaassa. Tämä tarkoittaa sitä, että verot kannetaan tavaroista ja palveluista siinä maassa, jossa ne kulutetaan.

Arvonlisävero (alv) on Euroopassa pisimpään käytössä ollut kulutusvero. Vuonna 1967 sitouduttiin perustamaan lopullinen arvonlisäverojärjestelmä, joka toimisi Euroopan yhteisössä samaan tapaan kuin yksittäisissä maissa¹. Koska jäsenvaltioiden väliset verotukselliset rajat oli määrä poistaa vuoden 1992 loppuun mennessä, oli tarpeen harkita uudelleen, millä tavalla tavarakauppaa verotettaisiin Euroopan yhteisössä. Tavoitteena oli kantaa vero tavaroista alkuperämaassa, jotta yhteisön sisäiseen kauppaan sovellettaisiin samoja edellytyksiä kuin kotimaankauppaan. Ajatuksena tämä vastasi täysin aitoja sisämarkkinoita.

Poliittiset ja tekniset edellytykset eivät kuitenkaan olleet vielä otolliset tällaiselle järjestelmälle, joten hyväksyttiin arvonlisäveroa koskeva siirtymäjärjestelmä². Kyseisen järjestelmän mukaan tavaroiden rajatylittävä kauppa jaetaan yritystenvälisen (B2B) liiketoimien osalta kahteen eri liiketoimeen: verosta vapautettu luovutus tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa ja määräjäsenvaltiossa verotettava yhteisöhankinta. Nämä väliaikaisiksi tarkoitetut säännöt ovat puutteellisia, koska mahdollisuus ostaa arvonlisäverovapaita tavaroita lisää myös mahdollisuuksia petoksiin. Järjestelmä ei myöskään monimutkaisuutensa vuoksi sovellu hyvin rajatylittävään kauppaan. Tämä yli 20 vuotta sitten perustettu siirtymäjärjestelmä on kuitenkin edelleen käytössä.

Alv:n tulevaisuudesta annettua vihreää kirjaa *Kohti yksinkertaisempaa, vahvempaa ja tehokkaampaa alv-järjestelmää*³ ('vihreä kirja') koskeneen kuulemisen ja sitä seuranneen laajan julkisen keskustelun jälkeen komissio antoi 6. joulukuuta 2011 tiedonannon *arvonlisäveron tulevaisuudesta – Kohti yksinkertaisempaa, vakaampaa ja tehokkaampaa sisämarkkinoiden tarpeisiin suunniteltua alv-järjestelmää*⁴. Kuuleminen vahvisti, että alv-järjestelmän monimutkaisuus, sen noudattamisesta aiheutuvat lisäkustannukset ja oikeudellinen epävarmuus usein estävät yrityksiä aloittamasta rajatylittävää toimintaa ja hyödyntämästä sisämarkkinoiden etuja. Se antoi myös tilaisuuden tarkastella, oliko vuonna 1967 annettu sitoumus edelleen ajankohtainen.

Jäsenvaltioiden kanssa käydyt keskustelut osoittivat, että alkuperäjäsenvaltiossa tapahtuvaa verotusta koskeva tavoite ei ollut edelleenkään poliittisesti saavutettavissa, minkä neuvosto

¹ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta; toinen neuvoston direktiivi 67/228/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamissäännöistä.

² Neuvoston direktiivi 91/680/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta verotuksellisten rajojen poistamiseksi (EYVL L 376, 31.12.1991, s. 1).

³ KOM(2010) 695, komission yksiköiden valmisteluasiakirja, SEC(2010) 1455, 1.12.2010.

⁴ KOM(2011) 851, 6.12.2011.

vahvasti toukokuussa 2012⁵. Myös Euroopan parlamentti⁶ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea⁷ tunnustivat umpikujan ja kannattivat realistisena ratkaisuna uutta alv-järjestelmää, joka perustuisi määräpaikkaperiaatteeseen.

Edellä mainitun tiedonannon antamisen jälkeen komissio aloitti jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa laajapohjaisen ja avoimen vuoropuhelun, jossa tarkasteltiin yksityiskohtaisesti määräpaikkaperiaatteen toteuttamisen eri vaihtoehtoja. Johtavana ajatuksena oli, että liiketoiminnan olisi oltava Euroopan unionissa, jäljempänä 'unioni' tai 'EU', yhtä yksinkertaista ja turvallista kuin jos sitä harjoitettaisiin yksinomaan kotimaassa. Vuoropuhelua käytiin etenkin alv:n tulevaisuutta käsittelevässä työryhmässä (GFV)⁸ ja alv-asiantuntijaryhmässä (VEG)⁹.

Vuoropuhelun jälkeen komissio hyväksyi 7. huhtikuuta 2016 *arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä*¹⁰ (alv-toimintasuunnitelma). Komissio ilmoitti muun muassa aikovansa hyväksyä unionin sisäisessä rajatylittävässä kaupassa sovellettavan lopullisen alv-järjestelmän, jonka periaatteena on verottaa tavaroita määräjäsenvaltiossa, jotta saadaan luotua vahva ja yhtenäinen eurooppalainen arvonlisäveroalue. Komission työohjelmaan 2017 sisällytettiin lainsäädäntöehdotus yksinkertaisemmasta ja petoksilta suojatusta lopullisesta alv-järjestelmästä unionin sisäistä kauppaa varten¹¹.

Neuvosto pani 25. toukokuuta 2016 antamissaan päätelmissä¹² merkille komission alv-toimintasuunnitelmassaan tekemät huomiot keinoista lopulliseen alv-järjestelmään siirtymiseksi ja sen aikomuksesta esittää vuonna 2017 ensimmäisenä toimenä lainsäädäntöehdotus lopullisesta alv-järjestelmästä rajatylittävää yritystenvälistä kauppaa varten. Se myös muistutti, että periaate "tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen alkuperäjäsenvaltiossa" olisi korvattava periaatteella "verottaminen määräjäsenvaltiossa". Euroopan parlamentti suhtautui myös myönteisesti komission aloitteeseen ehdottaa vuoteen 2017 mennessä lopullista alv-järjestelmää, joka on yksinkertainen, oikeudenmukainen, vankka, tehokas ja vähemmän altis petoksille¹³.

⁵ Neuvoston päätelmät arvonlisäveron tulevaisuudesta – neuvoston 3167. istunto (talous- ja rahoitusasiat), Bryssel 15. toukokuuta 2012 (katso etenkin B osan 4 kohta)
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

⁶ Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. lokakuuta 2011 alv:n tulevaisuudesta (P7_TA(2011)0436)
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=FI&reference=P7-TA-2011-0436>

⁷ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto 14. heinäkuuta 2011 aiheesta "Vihreä kirja alv:n tulevaisuudesta – Kohti yksinkertaisempaa, vahvempaa ja tehokkaampaa alv-järjestelmää" <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:52011AE1168>

⁸ Alv:n tulevaisuutta käsittelevä työryhmä tarjoaa foorumin, jolla arvonlisäverosta vastaavat jäsenvaltioiden verohallintojen edustajat voivat keskustella komission alustavista lainsäädäntöaloitteista ja vaihtaa näkemyksiä tulevan alv-lainsäädännön valmistelusta.

⁹ Alv-asiantuntijoiden työryhmässä on 40 jäsentä: yksittäisiä henkilöitä, joilla on vaadittu asiantuntemus arvonlisäveroasioista, sekä järjestöjä, jotka edustavat etenkin yrityksiä, veroasiantuntijoita ja tiedemaailmaa.

¹⁰ COM(2016) 148 lopullinen.

¹¹ Komission työohjelma 2017: EU, joka suojelee, puolustaa ja tarjoaa mahdollisuuksia, COM(2016) 710 final
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² Ks. <http://www.consilium.europa.eu/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

¹³ Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 aiheesta "kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen" (2016/2033(INI)).

Neuvosto totesi 8. marraskuuta 2016 antamissaan päätelmissä¹⁴, että samalla kun komissio valmistelee lopullista alv-järjestelmää unionin sisäistä kauppaa varten, olisi nykyiseen alv-järjestelmään tehtävä parannuksia. Neuvosto pyysi tekemään muutoksia neljällä alalla:

- Arvonlisäverotunniste: neuvosto pyysi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jonka tavoitteena on, että voimassa oleva arvonlisäverotunniste, jonka muu kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltio on myöntänyt tavaroiden hankkijana toimivalle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, muodostaisi aineellisen lisäedellytyksen vapautuksen soveltamiselle EU:n sisäiseen tavaroiden luovutukseen.
- Ketjuliiketoimet: neuvosto pyysi komissiota ehdottamaan yhdenmukaisia kriteereitä ja asianmukaisia lainsäädännön parannuksia, joilla voitaisiin lisätä oikeusvarmuutta ja edistää alv-sääntöjen yhdenmukaista soveltamista määriteltäessä liiketoimiketjuun, muun muassa kolmikantaliiketoimiin, sovellettavaa alv-kohtelua.
- Call off -varasto: neuvosto pyysi komissiota ehdottamaan, miten nykyisiä alv-sääntöjä voitaisiin muuttaa, jotta call off -varastoa koskevia järjestelyjä voitaisiin yksinkertaistaa ja kohtelua yhdenmukaistaa rajatylittävässä kaupassa. Tässä yhteydessä 'call off -varasto' viittaa tilanteeseen, jossa myyjä siirtää tavaroita tunnetun hankkijan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa olevaan varastoon, jolloin kyseisestä hankkijasta tulee tavaroiden omistaja siinä vaiheessa, kun tavara otetaan varastosta.
- Yhteisön sisäisen tavaroiden luovutuksen todistaminen: neuvosto pyysi komissiota tutkimaan keinoja, joiden avulla voitaisiin luoda yhteinen suositusluonteisten kriteerien kehys asiakirjatodisteelle, jota vaaditaan vapautuksen saamiseksi yhteisön sisäisille luovutuksille.

Neuvoston pyynnön täyttämiseksi alv-direktiiviin¹⁵ ehdotetaan muutoksia kolmella ensimmäisellä alalla. Neljäs ala edellyttää muutoksia alv-järjestelmää koskevaan täytäntöönpanoasetukseen¹⁶, joten siitä annetaan erillinen ehdotus.

Lisäksi nyt käsiteltävässä ehdotuksessa esitellään unionin sisäisen yritystenvälisen kaupan lopullisen järjestelmän keskeiset osatekijät. Vuonna 2018 esitettävässä ehdotuksessa annetaan yksityiskohtaiset tekniset säännökset näiden keskeisten osatekijöiden tosiasiallista täytäntöönpanoa varten. Alv-toimintasuunnitelmassa¹⁷ ilmoitetun lopullisen alv-järjestelmän ensimmäinen lainsäädäntötoimi toteutetaan sen vuoksi kahdessa vaiheessa: ensimmäinen

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=FI&reference=P8-TA-2016-0453>

¹⁴ Neuvoston päätelmät, annettu 8. marraskuuta 2016, EU:n nykyisten alv-sääntöjen parannuksista rajatylittävissä liiketoimissa (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. marraskuuta 2016) <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/fi/pdf>

¹⁵ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

¹⁶ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2011, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1).

¹⁷ Alv-toimintasuunnitelma sisälsi kaksi lopullisen alv-järjestelmän käyttöönottoon liittyvää lainsäädäntötoimea. Lisätietoja näiden lainsäädäntötoimien sisällöstä: ks. alv-toimintasuunnitelman 4 luvun kaksi viimeistä kappaletta.

vaihe sisältyy nyt käsiteltävänä olevaan ehdotukseen ja koostuu edellä mainituista keskeistä osatekijöistä; toinen vaihe toteutetaan vuonna 2018¹⁸.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Unionin sisäisiä tavaroiden luovutuksia koskevan lopullisen järjestelmän käyttöönotto on yksi alv-toimintasuunnitelman pääkohdista. Ehdotus on askel kohti 1. tammikuuta 1993 alkaen sovelletun siirtymäjärjestelmän korvaamista unionin sisäisessä yritystenvälisessä kaupassa sovellettavalla lopullisella alv-järjestelmällä, jossa tavaroita koskevia jäsenvaltion sisäisiä ja rajatylittäviä liiketoimia kohdellaan samalla tavalla¹⁹. Lopullinen alv-järjestelmä loisi lisäksi vahvan ja yhtenäisen eurooppalaisen arvonlisäveroalueen, joka voi tukea syvempiä ja oikeudenmukaisempia sisämarkkinoita ja siten auttaa luomaan enemmän työpaikkoja, kasvua, investointeja ja kilpailukykyä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Yksinkertaisen, uudenaikaisen ja petoksilta suojatun alv-järjestelmän perustaminen on yksi komission vuodeksi 2017 asettamista verotusalan painopisteistä²⁰.

Arvolisäveroon kohdistuvien missing trader -petosten torjunta on myös yksi Europolin vuosia 2014–2017 koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin painopisteinä olevista rikostyypeistä²¹.

Hallinnollisen rasituksen keventäminen erityisesti pk-yritysten osalta on myös tärkeä tavoite, jota korostetaan EU:n kasvustrategiassa²².

Ehdotettu aloite ja sen tavoitteet ovat johdonmukaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa (Small Business Act)²³ esitetyn EU:n pk-yrityspolitiikan ja etenkin pk-yritysten auttamista hyödyntämään paremmin sisämarkkinoiden tarjoamia tilaisuuksia koskevan periaatteen VII kanssa.

Se on johdonmukainen sisämarkkinastrategian²⁴ ja sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) kanssa.

¹⁸ Lopullisen alv-järjestelmän käyttöönoton eri toimet ja vaiheet esitetään tarkasti alv-toimintasuunnitelman jatkotoimia koskevassa komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle "On the follow-up to the Action Plan on VAT - Towards a single EU VAT area - Time to act" (COM(2017) [...]).

¹⁹ Lisäksi vaikka se ei olekaan lopullisen alv-järjestelmän valmisteluissa etusijalla, tiettyjä tullimenettelyjä (esim. tullimenettely 42) saattaa olla tulevaisuudessa tarvetta arvioida uudelleen, jotta varmistetaan, että tätä periaatetta sovelletaan yhdenmukaisesti tuonti- ja vientijärjestelmien yhteydessä.

²⁰ Vuotuinen kasvuselvitys 2017; ks. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52016DC0725&qid=1487586555242&from=FI>

²¹ [EMPACT priorities](#)

²² Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia; ks.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:FI:PDF>

²³ Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: "Pienet ensin" – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite ("Small Business Act"), KOM(2008) 394 lopullinen.

²⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille (COM(2015) 550 final).

- **Oikeusperusta**

Direktiivillä muutetaan alv-direktiiviä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan nojalla. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unionin tasolla voidaan toteuttaa toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunniteltujen toimien tavoitteita vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

Rajatyöttävän unionin kaupan alv-säännöistä eivät voi niiden luonteesta johtuen päättää yksittäiset jäsenvaltiot, koska kauppaan osallistuu väistämättä useampi kuin yksi jäsenvaltio. Lisäksi arvonnäisävero on unionin tasolla yhdenmukaistettu vero, joten mikä tahansa aloite tavaroiden rajatyöttäviä luovutuksia koskevan lopullisen alv-järjestelmän käyttöön ottamiseksi edellyttää komission ehdotusta alv-direktiivin muuttamisesta.

Tähän direktiiviin sisältyy säännöksiä nykyisen alv-järjestelmän sääntöjen yhdenmukaistamisesta ja yksinkertaistamisesta. Jäsenvaltiot ovat niitä yksimielisesti pyytäneet, mikä osoittaa, että unionin tasolla toteutettu toiminta on todennäköisesti tehokkaampaa kuin kansallinen toiminta, joka ei ole ollut tarpeeksi tehokasta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on siltä osin, kuin on kyse unionin sisäistä yritystenvälistä kauppaa varten käyttöön otettavasta lopullisesta järjestelmästä, suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Toissijaisuustestin tapaan jäsenvaltiot eivät voi puuttua petosten tai vaikeaselkoisuuden kaltaisiin ongelmiin ja niiden syihin ilman alv-direktiivin muuttamisesta annettavaa ehdotusta.

Nykyiseen järjestelmään ehdotetut parannukset kohdistuvat ja rajoittuvat ainoastaan tiettyihin alv-sääntöihin, joiden järjestelmällinen ja yhtenäinen soveltaminen on osoittautunut vaikeaksi ja jotka ovat aiheuttaneet ongelmia verovelvollisille.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotetaan direktiiviä alv-direktiivin muuttamiseksi.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ulkopuolinen konsultti suoritti vuonna 2011 unionin alv-järjestelmän osatekijöiden jälkiarvioinnin, josta saatuja havaintoja on käytetty lähtökohtana nykyisen alv-järjestelmän tarkastelussa²⁵.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Euroopan komissio järjesti 6. toukokuuta 2011 Milanossa konferenssin, joka oli osa vihreää kirjaa koskevaa kuulemisprosessia. Konferenssi kokosi yhteen poliittisia päättäjiä, asiantuntijoita, yrityksiä ja muita sidosryhmiä ja kansalaisia kaikkialta Euroopasta ja muusta maailmasta²⁶. Avoin julkinen kuuleminen vihreästä kirjasta, johon saatiin noin 1 700 vastausta, antoi komissiolle selkeän käsityksen ongelmista ja mahdollisista ratkaisuista.

Vihreän kirjan julkaisun jälkeen komissio perusti kaksi työryhmää teknisen tason keskusteluja varten: alv:n tulevaisuutta käsittelevän työryhmän (GFV) ja alv-asiantuntijaryhmän (VEG). Alv:n tulevaisuutta käsittelevä työryhmä kokoontui yhteensä 12 kertaa ja alv-asiantuntijatyöryhmä 14 kertaa käsittelemään erilaisia kysymyksiä, jotka liittyvät lopullisen alv-järjestelmän käyttöönottoon unionin sisäistä yritystenvälistä kauppaa varten sekä nykyiseen järjestelmään tehtäviin parannuksiin. Perustettiin myös molempien edellä mainittujen työryhmien jäsenistä koostuvia sekatyöryhmiä, jotka käsitelivät yhdessä tiettyjä erityisaiheita. Wienissä järjestettiin myös vuonna 2015 Fiscalis-seminaari²⁷, joka toi yhteen sekä alv:n tulevaisuutta käsittelevän työryhmän että alv-asiantuntijatyöryhmän jäseniä. EU:n alv-foorumin²⁸ yhteydessä perustettiin toinenkin sekatyöryhmä. Kyseisellä keskustelufoorumilla yritykset ja arvonlisäveroviranomaiset keskustelevat siitä, miten alv-lainsäädännön täytäntöönpanoa voitaisiin parantaa käytännössä.

Lopuksi 20. joulukuuta 2016 ja 20. maaliskuuta 2017 välisenä aikana järjestettiin julkinen kuuleminen lopullisesta järjestelmästä unionin sisäistä kauppaa varten, johon saatiin 121 vastausta²⁹. Tavoitteena oli kerätä kaikkien sidosryhmien näkemyksiä nykyisen alv-siirtymäjärjestelyn toiminnasta, siirtymäjärjestelyyn neuvoston pyynnön mukaisesti lyhyellä aikavälillä mahdollisesti tehtävistä parannuksista ja määräraippaperiaatteeseen perustuvan lopullisen alv-järjestelmän käyttöönotosta.

²⁵ Institute for Fiscal Studies (hankkeen vetäjä), 2011, A retrospective evaluation of elements of the EU VAT system:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

²⁶ Lisätietoja: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1286/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin verotusjärjestelmien toimintaa kaudella 2014–2020 parantavan toimintaohjelman (Fiscalis 2020) perustamisesta.

²⁸ Komission päätös, annettu 3 päivänä heinäkuuta 2012, EU:n alv-foorumin perustamisesta, 2012/C198/05 (EUVL C 198, 6.7.2012, s. 4).

²⁹ Yhteenveto avoimen julkisen kuulemisen tuloksista:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Lopullista alv-järjestelmää koskevia vaihtoehtoja on pohdittu käyttäen seuraavia tutkimuksia, joista on saatu yksityiskohtaisia analyyskejä käsillä olevista ongelmista ja mahdollisista toimintatavoista:

- Tutkimus nykyisen yritystenvälisten palvelujen suorituspaikkaperiaatteen soveltamisesta yritystenvälisiin tavaroiden luovutuksiin (Study on applying the current principle for the place of supply of B2B services to B2B supplies of goods)³⁰;
- Taloudellinen tutkimus alv:n perimisestä EU:n sisäisistä tavaroiden luovutuksista ja palveluiden suorituksista (Economic study on charging VAT on intra-EU supplies of goods and services)³¹;
- Määräpaikkaperiaatteen toteuttaminen EU:n sisäisissä yritystenvälisissä tavaroiden luovutuksissa (Implementing the 'destination principle' to intra-EU B2B supplies of goods)³²;
- Tutkimus ja raportteja alv-vajeesta 28:ssa EU:n jäsenvaltiossa (Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States)³³.

- **Vaikutustenarviointi**

Viitataan tämän ehdotuksen osalta suoritettuun erilliseen vaikutustenarviointiin. Kyseisen vaikutustenarvioinnin perusteella parhaaksi katsottu vaihtoehto vähentäisi rajatylittäviä alv-petoksia 41 miljardilla eurolla ja yrityksille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia 1 miljardilla eurolla.

Sääntelyntarkastelulautakunta tarkasteli ehdotuksen vaikutustenarviointia 14. heinäkuuta 2017. Lautakunta antoi ehdotuksesta myönteisen lausunnon sekä joitakin suosituksia, jotka koskivat erityisesti ehdotuksen kytköstä alv-toimintasuunnitelman muihin osiin, tarvetta noudattaa vaiheittaista toimintatapaa ja luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen (certified taxable person) käsitettä. Suositukset on otettu huomioon. Lautakunnan lausunto ja suositukset mainitaan tämän ehdotuksen mukana olevan vaikutustenarviointia koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 1.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen: 13 a artikla (uusi)

³⁰ PwC, 2012; ks. http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip

³¹ CPB (hankkeen vetäjä), 2013; ks. <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>

³² EY, 2015; ks. https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016; ks. https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

Säännöksessä otetaan käyttöön uusi luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsite (certified taxable person).

Pääsääntöisesti verovelvolliset rekisteröidään arvonlisäverovelvollisiksi myöntämällä arvonlisäverotunniste. Tällä hetkellä tunnisteen myöntämisessä ei tehdä eroa sen välillä, ovatko verovelvolliset luotettavia vai vähemmän luotettavia. Alv-sääntöjä sovelletaan rekisteröinnin osalta samalla tavoin molempiin ryhmiin.

Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsite antaa mahdollisuuden todistaa, että tiettyä yritystä voidaan yleisesti ottaen pitää luotettavana veronmaksajana. Käsite on tärkeä, koska tiettyjä, petoksille mahdollisesti alttiimpia yksinkertaistamissääntöjä sovelletaan ainoastaan, jos luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen on osallisena asianomaiseen liiketoimeen.

Lisäksi luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsite on yksi unionin sisäistä yritystenvälistä kauppaa varten käyttöön otettavan lopullisen alv-järjestelmän ensivaiheen keskeisistä osista. Lopullinen järjestelmä korvaa määräjäsenvaltiossa sijaitsevien tavaroiden yhdellä arvonlisäverollisella luovutuksella (niin sanottu unionin sisäinen tavaroiden luovutus) nykyisen siirtymäjärjestelmän, jossa tavaroiden luovutus vapautetaan arvonlisäverosta lähtöjäsenvaltiossa ja yhteisöhankinta verotetaan määräjäsenvaltiossa, jolloin hankkija on velvollinen maksamaan siitä arvonlisäveron. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen käsite mahdollistaa lopullisen alv-järjestelmän vaiheittaisen täytäntöönpanon, koska järjestelmän ensimmäisessä vaiheessa käännettyä verovelvollisuutta (eli arvonlisäverovelvollinen on hankkija eikä luovuttaja, mikä johtaa käytännössä siirtymäjärjestelyn mukaista nykytilannetta vastaavaan tilanteeseen) sovelletaan, jos hankkija on unionin sisäisten luovutusten tapauksessa luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen³⁴. Perusteena tälle on se, että arvonlisäveron perimättä jättämisestä unionin sisäisistä luovutuksista luotettavaksi tunnustetulle verovelvolliselle ei pitäisi seurata petoksia, koska kyseinen verovelvollinen on lähtökohtaisesti luotettava veronmaksaja.

Säännöksessä vahvistetaan yleiset kriteerit, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat tunnustaa verovelvolliset luotettaviksi. Tämän ehdotuksen hyväksymisen jälkeen on hyväksyttävä alv-direktiivin 397 artiklan pohjalta neuvoston täytäntöönpanoasetus, jossa vahvistetaan luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa koskevat käytännön järjestelyt ja varmistetaan, että menettely, jota noudattaen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema myönnetään tai perutaan, on riittävän yhdenmukainen ja vakioitu kaikkialla unionissa, jotta voidaan taata sen yhtenäinen soveltaminen. Lisäksi on annettava ehdotus hallinnollisesta yhteistyöstä annetun asetuksen³⁵ muuttamisesta, jotta verovelvollisille myönnetty luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema voidaan sisällyttää VIES-järjestelmään (alv-tietojen vaihtojärjestelmä), jolloin sekä verohallinnot että yritykset voivat tarkistaa sähköisesti, onko jollakin yrityksellä luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema.

Koska verovelvollisen luotettavaksi tunnustaminen edellyttää alv-ilmoitusten antamista ja alv:n maksamista, asemaa ei voida myöntää henkilöille, jotka eivät ole verovelvollisia.

³⁴ Alv-toimintasuunnitelmassa ilmoitetun mukaisesti lopullisen alv-järjestelmän tulevassa toisessa lainsäädäntövaiheessa verotus kattaisi kaikki rajatylittävät tavaroiden luovutukset ja palveluiden suoritukset (jolloin luovuttaja tai suorittaja eikä asiakas olisi arvonlisäverovelvollinen kaikkien niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, jotka on ostettu muista jäsenvaltioista), jotta kaikkia tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, olivatpa ne jäsenvaltion sisäisiä tai rajatylittäviä, kohdellaan sisämarkkinoilla samalla tavoin.

³⁵ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (uudelleenlaadittu) (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

Samasta syystä ehdotuksessa ei anneta vakiokantajärjestelmän alaisille maataloustuottajille, verosta vapautetuille pk-yrityksille, muille verosta vapautetuille verovelvollisille, joilla ei ole vähennysoikeutta, sekä satunnaisille verovelvollisille mahdollisuutta saada luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa. Kuitenkin pk-yritykset, joihin ei sovelleta verovapautusjärjestelmää, voivat hakea luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa samoin edellytyksin kuin kuka tahansa muu verovelvollinen. Sen vuoksi ehdotus on johdonmukainen pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa (Small Business Act) esitetyn EU:n pk-yrityspolitiikan kanssa³⁶.

Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen aseman myöntämisessä käytettävien kriteerien ja unionin tullikodeksissa määritellyn (39 artikla) valtuutetun talouden toimijan (AEO) aseman myöntämisessä sovellettujen kriteerien välillä on yhtäläisyyksiä. Vastaavia, valtuutetun talouden toimijan asemaan perustuvia kriteerejä on myös sähköisen kaupan arvonlisäverotuksesta äskettäin annetussa ehdotuksessa³⁷.

Call off -varasto: 17 a artikla (uusi), 243 artiklan 3 kohta ja 262 artikla (muutettu)

Call off -varasto on järjestelmä, jossa luovuttaja siirtää tavaroita tunnetulle hankkijalle siirtämättä kuitenkaan vielä tavaroiden omistusoikeutta. Ostajalla on oikeus ottaa tavaroita luovuttajan varastosta oman harkintansa mukaan, jolloin tapahtuu tavaroiden luovutus. Tämän mallin käyttö ei ole erityisen ongelmallista jäsenvaltion sisäisissä liiketoimissa, mutta kun luovuttaja ja ostaja sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, syntyy ongelmia.

Nykyisten alv-sääntöjen mukaan yrityksen, joka siirtää omia tavaroitaan toiseen jäsenvaltioon varaston muodostamiseksi asiakkaalle, katsotaan luovuttaneen tavarat arvonlisäverotta lähtöjäsenvaltiossa. Tavaroiden saapuminen tarkoittaa, että tavarat siirtänyt yritys on tehnyt tavaroiden yhteisöhankinnan, josta on maksettava arvonlisävero kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa. Tavarat siirtäneen yrityksen on pääsääntöisesti rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvolliseksi tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa, jotta se voi ilmoittaa yhteisöhankinnasta arvonlisäveroilmoituksessaan. Kun tavarat otetaan ulos varastosta ja toimitetaan hankkijalle, tapahtuu toinen luovutus, jonka luovutuspaikka on jäsenvaltio, jossa varasto sijaitsee.

Tämän menettelyn mahdollisesti aiheuttamien käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tietyt jäsenvaltiot soveltavat näihin liiketoimiin yksinkertaistamistoimia, toiset taas eivät. Eroavuudet ovat ristiriidassa sen kanssa, että alv-sääntöjä olisi sovellettava yhdenmukaisesti sisämarkkinoilla.

Ehdotetun ratkaisun mukaan call off -varastojärjestelyä pidetään yhtenä luovutuksena lähtöjäsenvaltiossa ja yhteisöhankintana siinä jäsenvaltiossa, jossa varasto sijaitsee, sikäli kuin liiketoimi toteutetaan kahden luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen välillä. Näin vältetään siltä, että luovuttajan on rekisteröidyttävä verovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa hänellä on tavaroita call off -varastojärjestelyjen nojalla. Jotta verohallintojen olisi mahdollista seurata riittävän tarkasti tavaroiden kulkua, sekä luovuttajan että hankkijan on pidettävä kirjaa call off -varastoissa olevista tavaroista, joihin näitä sääntöjä sovelletaan.

³⁶ Ks. alaviite 23.

³⁷ Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (COM (2016) 757 final, 1.12.2016); ks. direktiivin 2006/112/EY 369 m artiklan 1 kohdan c alakohdtaa koskeva ehdotus.

Lisäksi luovuttajan yhteenvedoilmoituksessa on yksilöitävä ne hankkijat, joille tavaroita on tarkoitus myöhemmässä vaiheessa lähettää call off -varastojärjestelyjen nojalla.

Alv-tunniste ja tiettyjen yhteisöliiketoimien vapautus: 138 artiklan 1 kohta (muutettu)

Alv-direktiivin 138 artiklan 1 kohdassa säädetty yhteisön sisäisiä tavaroiden luovutuksia koskeva alv-vapautus on nykyisen siirtymäjärjestelmän keskeinen osatekijä. Samanaikaisesti vapautus on kuitenkin ns. karusellipetosten perimmäinen syy. Unionin sisäistä kauppaa varten käyttöön otettavan lopullisen alv-järjestelmän on määrä ratkaista tuo ongelma, mutta ennen käyttöönottoa jäsenvaltiot ovat pyytäneet väliaikaisia ratkaisuja. Jäsenvaltiot ovat erityisesti pyytäneet, että alv-direktiiviin sisällytetään vaatimus, jonka mukaan hankkijan on esitettävä muun kuin tavaroiden kuljetuksen lähtöjäsenvaltion myöntämä voimassa oleva arvonlisäverotunniste, joka toimisi aineellisenä edellytyksenä, jotta luovuttajaan voidaan soveltaa vapautusta. Tämä menee voimassa olevaa tilannetta pidemmälle. Euroopan unionin tuomioistuimen³⁸ tulkinnan mukaan hankkijan arvonlisäverotunniste on pelkästään yhteisöluovutuksen verovapautusoikeuden muodollinen edellytys. Tästä johtuen tilanteissa, joissa kyseistä edellytystä ei ole noudatettu, jäsenvaltiot voivat ainoastaan määrätä sakkoja tai hallinnollisia seuraamuksia mutta ne eivät voi evätä itse vapautusta.

Nykyinen siirtymäjärjestely perustuu lisäksi luovuttajan velvoitteeseen antaa yhteenvedoilmoitus (ns. VIES-ilmoitus, joka sisältää hankkijan arvonlisäverotunnisteen). Tämä on jälleen vapautukseen liittyvä muodollinen, ei aineellinen edellytys. Hankkijan jäsenvaltion veroviranomaiset pääsevät käsiksi näihin tietoihin VIES-järjestelmän kautta, joten ne saavat tiedon alueelleen saapuvista tavaroista, joita verotetaan yleensä yhteisöhankintana. Hankkijan on ilmoitettava tämä yhteisöhankinta arvonlisäveroilmoituksessaan, jolloin veroviranomaiset voivat verrata tätä ilmoitusta VIES-järjestelmän tietoihin. VIES-ilmoitus onkin ollut alv-järjestelmän tärkeä osatekijä verotuksellisten rajojen poistuttua, minkä myötä myös tulliasiakirjat on poistettu.

Ellei VIES-järjestelmässä ole oikeita tietoja, jäsenvaltioiden veroviranomaiset eivät saa asianmukaisesti tietoa verottamattomien tavaroiden saapumisesta alueelleen, jolloin niiden on luotettava verovelvollisten antamaan ilmoitukseen. Jos ilmoitusta ei kuitenkaan jonkin luovutuksen osalta täytetä, voi tämä johtaa seuraamuksiin mutta ei itse vapautuksen epäämiseen.

Sen vuoksi uudessa 138 artiklan 1 kohdassa ehdotetaan muutoksia näihin kahteen näkökohtaan. Ensinnäkin hankkijaan viitataan nykyisin verovelvollisena tai oikeushenkilönä, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa. Uudessa säännöksessä sen sijaan säädetään vapautuksen hakemisen aineellisenä edellytyksenä, että hankkijan on oltava rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi muussa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa. Kuten nykyisinkin, luovuttajan on tarkistettava asiakkaansa asema VIES-järjestelmästä ennen vapautuksen soveltamista. Tilanne ei tässä suhteessa juurikaan muutu luovuttajan kannalta, mutta seurauksiltaan kyllä, koska vapautus voidaan evätä, ellei asiakkaalla ole arvonlisäverotunnistetta. Toiseksi VIES-ilmoituksen asianmukaisesta antamisesta tulee aineellinen edellytys, jonka täyttämättä jättäminen saattaa johtaa siihen, että verohallinto voi evätä haetun vapautuksen.

³⁸ Tuomiot 6. syyskuuta 2012, *Mecsek-Gabona*, C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547; 27. syyskuuta 2012, *VSTR*, C-587/10, ECLI:EU:C:2012:592; 20. lokakuuta 2016, *Plöckl*, C-24/15, ECLI:EU:C:2016:791 ja 9. helmikuuta 2017, *Euro-Tyre*, C-21/16, ECLI:EU:C:2017:106.

Ketjuliiketoimet: 138 a artikla (uusi)

Ketjuliiketoimet, joiden katsotaan myös kuuluvan tämän ehdotuksen soveltamisalaan, ovat samojen tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia silloin, kun tavarat luovutetaan yhdellä ainoalla yhteisökuljetuksella kahden jäsenvaltion välillä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan³⁹ kuljetus liittyy tässä tilanteessa vain yhteen ketjussa tapahtuvista luovutuksista määritettäessä, mikä näistä liiketoimista olisi alv-direktiivin 138 artiklan mukaisesti verosta vapautettava yhteisöluovutus. Säännöksen mukaan vapautuksen edellytyksenä on, että "myyjä, tavaroiden hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa" tavarat yhdestä jäsenvaltiosta toiseen. Jäsenvaltiot ovat tässä yhteydessä pyytäneet selventämään säännöksiä toimijoiden oikeusvarmuuden lisäämiseksi määritettäessä, mihin liiketoimiketjuun kuuluvaan luovutukseen yhteisökuljetus on liitettävä (eli se liiketoimiketjun luovutus, johon 138 artiklassa vahvistettua vapautusta sovelletaan edellyttäen, että kaikki muut vapautuksen edellytykset täyttyvät).

Jos kuljetuksen on suorittanut jokin ketjun välissä olevista luovuttajista tai joku muu tämän puolesta, ehdotetaan sääntöjä, joiden myötä kyseinen kuljetus liitetään i) luovutukseen kyseiselle välissä olevalle luovuttajalle, jos tämä on rekisteröity arvalisäverovelvolliseksi muussa kuin luovutusjäsenvaltiossa ja on ilmoittanut luovuttajalleen tavaroiden saapumisjäsenvaltion nimen; ii) välissä olevan luovuttajan suorittamaan luovutukseen seuraavalle ketjun toimijalle, jos kumpikaan i alakohdassa mainituista edellytyksistä ei täyty. Näitä sääntöjä ja niiden sallimaa oikeusvarmuutta sovelletaan ainoastaan, jos välissä oleva luovuttaja ja tavarat hänelle luovuttanut verovelvollinen ovat molemmat luotettavaksi tunnustettuja verovelvollisia. Tämänäköisiä sääntöjä ei tarvita, jos kuljetus suoritetaan ketjussa ensimmäisenä olevan luovuttajan puolesta (jolloin kuljetus voidaan liittää ainoastaan ensimmäiseen luovutukseen) tai ketjussa viimeisenä olevan verovelvollisen puolesta (jolloin kuljetus voidaan liittää ainoastaan kyseiselle verovelvolliselle suoritettuun luovutukseen).

Siinä tapauksessa, että osallisena on muu kuin luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, ei ole poissuljettua, että kuljetus voitaisiin liittää samaan luovutukseen. Tällöin ei kuitenkaan sovelleta 138 a artiklan säännöksiä, joten nykyisten edellytysten tapaan asianomaisen verovelvollisen on edelleen osoitettava, että kuljetus ja vapautus verosta liittyvät kyseiseen luovutukseen.

Lopullinen järjestelmä unionin sisäistä kauppaa varten: 402 artikla (muutettu), 403 artikla ja 404 artikla (kumottu)

Otetaan käyttöön unionin sisäisen kaupan lopullisen järjestelmän peruseriaatteen ja linjaukset, joiden mukaisesti uuden järjestelmän on määrä toimia. Tämän nimenomaisen järjestelmän valinnan osalta viitataan tämän ehdotuksen mukana olevaan vaikutustenarviointiin.

Kuten 1 kohdassa selvitettiin, vuonna 2018 esitettävässä ehdotuksessa annetaan yksityiskohtaiset tekniset säännökset näiden peruseriaatteiden varsinaista täytäntöönpanoa varten. Tulevassa ehdotuksessa tarkistetaan koko alv-direktiivi ja joko korvataan tai kumotaan nykyiset siirtymäsäännökset sisältävät artikkelit. Jotta järjestelmä toimisi asianmukaisesti, on hallinnollista yhteistyötä koskevia sääntöjä vielä muutettava ja tietotekniikkaa kehitettävä merkittävästi.

³⁹ Tuomio 6. huhtikuuta 2006, *Emag Handel*, C-245/04, ECLI:EU:C:2006:232.

Ehdotetussa direktiivin 402 artiklassa vahvistetaan nyt, että EU:n sisäisen kaupan lopullisen alv-järjestelmän peruseriaatteena on tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen määräjäsenvaltiossa. Tässä yhteydessä edellä mainituissa yksityiskohtaisissa teknisissä säännöksissä otetaan käyttöön uusi tavaroihin liittyvä 'unionin sisäisen luovutuksen' käsite. Tämän uuden yhden ainoan verollisen tapahtuman on tarkoitus korvata nykyinen järjestelmä, jossa luovutus vapautetaan arvonnäisäverosta lähtöjäsenvaltiossa ja 'yhteisöhanhinta' verotetaan määräjäsenvaltiossa toisena erillisenä verollisena tapahtumana. Uuden käsitteen mukaan 'luovutuspaikka' sijaitsee tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa.

Luovuttaja on lisäksi velvollinen maksamaan alv:n tästä 'unionin sisäisestä luovutuksesta', paitsi jos hankkija on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, jolloin tämä vastaa alv:stä omassa alv-ilmoituksessaan. Jos veronmaksuvelvollinen ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa vero on maksettava, hän voi antaa ilmoituksensa ja huolehtia maksuvelvoitteistaan ns. keskitetyn asiointipisteen kautta. Järjestelmää voidaan käyttää myös tuotantopanoksiin sisältyvän alv:n vähentämiseen.

Vaikka tässä vaiheessa tästä ei vielä nimenomaisesti säädetäkään, järjestelmä voisi tai sen pitäisi perustua yhteenvetoilmoituksen (ns. VIES-ilmoitus) poistamiseen, luovuttajan jäsenvaltion yleisten laskutussääntöjen soveltamiseen ja tiettyjen laskutukseen (kuten laskutusajankohta), verotettavaan tapahtumaan ja verosaatavan syntymiseen liittyvien sääntöjen yhdenmukaistamiseen unionin sisäisten tavaroiden luovutusten osalta.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverojärjestelmän tiettyjen sääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja yksinkertaistamiseksi sekä lopullisen järjestelmän käyttöön ottamiseksi jäsenvaltioiden välisen kaupan verotusta varten

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 1967, jolloin neuvosto hyväksyi neuvoston direktiiveillä 67/227/ETY³ ja 67/228/ETY⁴ yhteisen arvonlisäverojärjestelmän, sitouduttiin perustamaan lopullinen arvonlisäverojärjestelmä, joka toimisi Euroopan yhteisössä samalla tavalla kuin yksittäisissä jäsenvaltioissa. Poliittiset ja tekniset edellytykset eivät kuitenkaan olleet vielä otolliset tällaiselle järjestelmälle siinä vaiheessa, kun jäsenvaltioiden väliset verotukselliset rajat poistettiin vuoden 1992 lopussa, joten hyväksyttiin arvonlisäveroa koskeva siirtymäjärjestelmä. Nykyisin voimassa olevassa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY⁵ säädetään, että nämä siirtymäsäännökset on korvattava lopullisella järjestelmällä.
- (2) Komissio ilmoitti arvonlisäveroa koskevassa toimintasuunnitelmassaan⁶ aikovansa esittää ehdotuksen sellaisen jäsenvaltioiden välistä rajat ylittävää yritystenvälistä kauppaa varten käyttöön otettavan lopullisen arvonlisäverojärjestelmän periaatteista,

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 67/227/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1301).

⁴ Toinen neuvoston direktiivi 67/228/ETY, annettu 11 päivänä huhtikuuta 1967, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädäntöjen yhdenmukaistamisesta, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän rakenteesta ja soveltamissäännöistä (EYVL 71, 14.4.1967, s. 1303).

⁵ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta – Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

joka perustuisi rajatylittävien tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottamiseen määräjäsenvaltiossa.

- (3) Tämä edellyttäisi nykyisen järjestelmän, joka perustuu tavaroiden luovutuksen verosta vapauttamiseen lähtöjäsenvaltiossa ja tavaroiden yhteisöhankintojen verottamiseen määräjäsenvaltiossa, korvaamista järjestelmällä, jossa on yksi ainoa luovutus, joka verotetaan määräjäsenvaltiossa sen arvonlisäverokantojen mukaisesti. Arvonlisävero perittäisiin pääsääntöisesti tavaroiden luovuttajalta, joka pystyisi verkkoportaalien avulla tarkistamaan minkä tahansa jäsenvaltion sovellettavan arvonlisäverokannan. Jos tavaroiden hankkija kuitenkin on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen (jäsenvaltioiden luotettavaksi tunnustama veronmaksaja), sovellettaisiin käännettä verovelvollisuutta, jolloin arvonlisävero unionin sisäisistä luovutuksista perittäisiin luotettavaksi tunnustetulta verovelvolliselta. Lopullinen arvonlisäverojärjestelmä perustuisi myös keskitettyyn rekisteröintijärjestelmään (keskitetty asiointipiste, KAP), jonka kautta yritykset voisivat hoitaa arvonlisäveromaksunsa ja -vähennyksensä.
- (4) Nämä periaatteet olisi vahvistettava direktiivissä, ja niillä olisi korvattava nykyinen periaate, jonka mukaan lopullinen järjestelmä perustuisi verottamiseen alkuperäjäsenvaltiossa.
- (5) Neuvosto pyysi 8 päivänä marraskuuta 2016 antamissaan päätelmissä⁷ komissiota tekemään rajatylittäviä liiketoimia koskeviin unionin arvonlisäverosääntöihin joitakin parannuksia, jotka koskevat arvonlisäverotunnisteen asemaa yhteisöluovutusten verosta vapauttamisen yhteydessä, call off -varastojärjestelyjä, ketjuliiketoimia ja kuljetuksesta vaadittavaa todistetta, jotta yhteisöliiketoimet voidaan vapauttaa verosta.
- (6) Kun otetaan huomioon kyseinen pyyntö ja se, että unionin lopullisen arvonlisäverojärjestelmän täytäntöönpano unionin sisäistä kauppaa varten vie useita vuosia, nämä erityistoimenpiteet, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa tiettyjä yritysten verotuksessa sovellettavia järjestelmiä, on syytä toteuttaa.
- (7) On tarpeen luoda luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema, jotta unionin arvonlisäverosääntöjen parannuksia voidaan soveltaa tehokkaasti rajatylittävissä liiketoimissa ja siirtyä vaiheittain unionin sisäisessä kaupassa sovellettavaan lopulliseen järjestelmään.
- (8) Nykyisessä järjestelmässä arvonlisäverosääntöjä sovelletaan samalla tavalla riippumatta siitä, ovatko verovelvolliset luotettavia vai vähemmän luotettavia. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen aseman myöntäminen tietyn objektiivisin perustein antaa mahdollisuuden tunnistaa kyseiset luotettavat verovelvolliset. Tällaisen aseman saaneisiin verovelvollisiin voitaisiin soveltaa tiettyjä, petoksille alttiimpia sääntöjä, joita ei sovelleta muihin verovelvollisiin.
- (9) Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema myönnettäisiin unionin tasolla yhdenmukaistetuin perustein, minkä vuoksi yhden jäsenvaltion myöntämä luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema olisi voimassa koko unionissa.
- (10) Verovelvollisille, jotka kuuluvat sellaisten erityisjärjestelyjen piiriin, joiden myötä heihin ei sovelleta yleisiä arvonlisäverosääntöjä, tai jotka harjoittavat taloudellista toimintaa vain satunnaisesti, ei pitäisi myöntää luotettavaksi tunnustetun

⁷ Neuvoston päätelmät, annettu 8 päivänä marraskuuta 2016, EU:n nykyisten alv-sääntöjen parannuksista rajatylittävissä liiketoimissa (14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 9. marraskuuta 2016).

verovelvollisen asemaa siltä osin kuin on kyse kyseisistä erityisjärjestelyistä tai satunnaisesta toiminnasta. Muutoin ehdotettujen muutosten sujuva soveltaminen voisi häiriintyä.

- (11) Call off -varasto viittaa tilanteeseen, jossa luovuttaja tietää jo tavaroita toiseen jäsenvaltioon kuljettaessa sen tavaroiden hankkijan henkilöllisyyden, jolle tavarat luovutetaan myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun tavarat ovat saapuneet määräjäsenvaltioon. Tämä rinnastetaan nykyisin vastikkeelliseen tavaroiden luovutukseen (tavaroiden lähtöjäsenvaltiossa) ja vastikkeelliseen yhteisöhankeintaan (tavaroiden saapumisjäsenvaltiossa), minkä jälkeen seuraa 'jäsenvaltion sisäinen' luovutus saapumisjäsenvaltiossa, mikä edellyttää, että luovuttaja rekisteröityy arvonlisäverovelvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi kyseiset liiketoimet, mikäli ne toteutetaan kahden luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen välillä, olisi tietyin edellytyksin rinnastettava yhdeksi verosta vapautetuksi luovutukseksi lähtöjäsenvaltiossa ja yhdeksi yhteisöhankinnaksi saapumisjäsenvaltiossa.
- (12) Kun on kyse arvonlisäverotunnisteen asemasta yhteisön sisäisessä kaupassa tehtävien tavaroiden luovutusten verosta vapauttamisen yhteydessä, ehdotetaan, että verovapautuksen aineellisina edellytyksinä – eikä muotovaatimuksina – olisi käytettävä tavaroiden luovutusjäsenvaltion ulkopuolelle kuljettamista koskevan edellytyksen lisäksi sitä, että muun kuin tavaroiden kuljetuksen lähtöjäsenvaltion tavaroiden hankkijalle antama arvonlisäverotunniste sisällytetään arvonlisäverotietojen vaihtojärjestelmään (VIES) ja kyseinen tunniste mainitaan luovuttajan toimittamassa yhteenvetoilmoituksessa. VIES-ilmoitus on sikäli tärkeä, että sen avulla saapumisjäsenvaltio saa tiedon alueelleen saapuvista tavaroista ja siten sillä on keskeinen merkitys unionin petostentorjunnassa.
- (13) Ketjuliiketoimilla tarkoitetaan yhteen yhteisökuljetukseen kuuluvien tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia. Tavaroiden yhteisökuljetus olisi liitettävä ainoastaan yhteen luovutukseen, ja ainoastaan kyseiselle luovutukselle olisi myönnettävä yhteisöluovutuksille säädetty arvonlisäverovapautus. Muut ketjun luovutukset olisi verotettava, ja niistä voidaan vaatia luovuttajan arvonlisäverotunniste luovutusjäsenvaltiossa. Jotta vältetään toisistaan poikkeavien toimintatapojen soveltaminen jäsenvaltioissa, mikä saattaa johtaa kaksinkertaiseen verotukseen tai verottamatta jättämiseen, ja parannetaan toimijoiden oikeusvarmuutta, olisi vahvistettava yhteinen sääntö, jonka mukaan tavaroiden kuljetus olisi tiettyjen ehtojen täyttyessä liitettävä yhteen liiketoimiketjun luovutukseen.
- (14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat arvonlisäverojärjestelmän toiminnan tehostaminen rajatylittävässä yritystenvälisessä kaupassa ja lopullisen arvonlisäverojärjestelmän periaatteiden määrittely, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (15) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat

⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(16) Direktiivi 2006/112/EY olisi näin ollen muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

"13 a artikla

1. Verovelvollinen, jonka liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka on yhteisössä, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on yhteisössä ja joka taloudellista toimintaa harjoittaessaan toteuttaa tai aikoo toteuttaa 17 a, 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia tai 138 artiklassa määritetyin edellytyksin liiketoimia, voi hakea veroviranomaisilta luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa.

Veroviranomaisten on myönnettävä luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema hakijalle, jos 2 kohdassa säädetyt perusteet täyttyvät, paitsi jos hakijalle ei 3 kohdan edellytysten nojalla voida myöntää kyseistä asemaa.

Jos hakija on verovelvollinen, jolle on myönnetty valtuutetun talouden toimijan asema tullialalla, 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden katsotaan täyttyvän.

2. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen aseman myöntäminen edellyttää, että kaikki seuraavat perusteet täyttyvät:

- (a) hakijalla ei ole vakavia tai toistuvia verotussääntöjen tai tullilainsäädännön rikkomisia eikä merkintöjä hakijan taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista;
- (b) hakijan osoitus toimintansa ja tavaravirtojen valvonnan korkeasta tasosta kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset verotarkastukset, tai luotettavan tai sertifioidun sisäisen tarkastusketjun avulla;
- (c) todiste hakijan vakavaraisuudesta, joka katsotaan toteen näytetyksi, kun hakijan taloudellinen asema on hyvä ja riittää täyttämään tämän sitoumukset asianomaisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet asiaankuuluvasti huomioon ottaen tai kun esitetään vakuutus- tai muiden rahoituslaitosten taikka muiden taloudellisesti luotettavien kolmansien osapuolten antamat vakuudet.

3. Seuraaville verovelvollisille ei voida myöntää luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa:

- (a) verovelvolliset, joihin sovelletaan yhteistä maataloustuottajien vakiokantajärjestelmää;
- (b) verovelvolliset, joihin sovelletaan 282–292 artiklassa säädettyä pienyritysten verovapautusta;

- (c) verovelvolliset, jotka luovuttavat tavaroita tai suorittavat palveluja, joista ei voida vähentää arvonlisäveroa;
- (d) verovelvolliset, jotka satunnaisesti suorittavat 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun uuden kulkuneuvon luovutuksen tai jotka satunnaisesti suorittavat 12 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia.

Edellä a–d alakohdassa mainituille verovelvollisille voidaan kuitenkin myöntää luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema heidän harjoittamaansa muuta liiketoimintaa varten.

4. Verovelvollisen, joka hakee luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asemaa, on toimitettava veroviranomaisille kaikki päätöksen tekemiseen tarvittavat tiedot.

Tätä asemaa myönnettäessä veroviranomaisilla tarkoitetaan

- (a) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on liiketoimintansa kotipaikka;
 - (b) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on kiinteä toimipaikka ja jossa tämän verotustarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito yhteisössä hoidetaan tai jossa se on saatavilla, jos hakijalla on liiketoimintansa kotipaikka yhteisön ulkopuolella mutta yksi tai useampi kiinteä toimipaikka yhteisössä;
 - (c) sen jäsenvaltion veroviranomaisia, jossa hakijalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka, jos hänellä ei ole liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa.
5. Jos hakemus hylätään, veroviranomaisten on ilmoitettava hakijalle hylkäysperusteet yhdessä päätöksen kanssa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle myönnetään oikeus hakea muutosta mahdolliseen hakemuksen hylkäyspäätökseen.
6. Verovelvollisen, jolle on myönnetty luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema, on ilmoitettava veroviranomaisille viipymättä kaikista päätöksen tekemisen jälkeen ilmenevistä seikoista, jotka ovat omiaan vaikuttamaan aseman voimassaoloon. Veroviranomaisten on peruttava tämä verotuksellinen asema, jos 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty.
7. Kaikkien jäsenvaltioiden veroviranomaisten on tunnustettava yhdessä jäsenvaltiossa myönnetty luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen asema."

2) Lisätään 17 a artikla seuraavasti:

"17 a artikla

1. Luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen omalle yritykselle kuuluvien tavaroiden siirtoa call off -varastojärjestelyjen nojalla toiseen jäsenvaltioon ei kohdella vastikkeellisena tavaroiden luovutuksena.
2. Tätä artiklaa sovellettaessa call off -varastojärjestelyjen katsotaan olevan olemassa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa tavaroita toiseen jäsenvaltioon, jossa ne saapumisen jälkeen luovutetaan myöhemmässä vaiheessa toiselle luotettavaksi tunnustetulle verovelvolliselle;

- (b) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan;
 - (c) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan, on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat kuljetetaan tai lähetetään, ja sekä hänen henkilöllisyytensä että kyseisen jäsenvaltion hänelle myöntämä arvonlisäverotunniste ovat b alakohdassa tarkoitetun luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen tiedossa lähetyksen tai kuljetuksen alkamisajankohtana;
 - (d) luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka lähettää tai kuljettaa tavarat, on kirjannut lähetyksen tai kuljetuksen 243 artiklan 3 kohdassa säädettyyn rekisteriin ja ilmoittanut tavarat hankkineen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen henkilöllisyyden ja sen jäsenvaltion, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, tälle myöntämän arvonlisäverotunnisteen 262 artiklassa säädettyssä yhteenvetoilmoituksessa.
3. Jos 2 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät, ajankohtana, jona määräämisvalta tavaroihin siirretään kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitetulle luotettavaksi tunnustetulle verovelvolliselle, sovelletaan seuraavia sääntöjä:
- (a) katsotaan, että arvonlisäverosta 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti vapautetun tavaroiden luovutuksen on tehnyt luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähetti tai kuljetti tavarat, siinä jäsenvaltiossa, josta tavarat lähetettiin tai kuljetettiin;
 - (b) katsotaan, että tavaroiden yhteisöhankinnan on tehnyt luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, jolle kyseiset tavarat luovutetaan, siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetettiin tai kuljetettiin."

3) Korvataan 138 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltion on vapautettava verosta sellaisten tavaroiden luovutukset, jotka myyjä, hankkija tai joku muu näiden puolesta lähettää tai kuljettaa jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, mutta kuitenkin yhteisössä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) tavarat luovutetaan sellaiselle toiselle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, joka toimii tässä ominaisuudessa muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa;
- (b) sellaiselle verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jolle tavarat luovutetaan, on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa;
- (c) luovuttajan 262 artiklan nojalla antamassa yhteenvetoilmoituksessa mainitaan tavaroiden hankkija."

4) Lisätään 138 a artikla seuraavasti:

"138 a artikla

1. Sovellettaessa 138 artiklan mukaisia vapautuksia ketjuliiketoimitilanteissa, yhteisökuljetus liitetään toimittajan väliportaana toimijalle tekemään luovutukseen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) väliportaan toimija ilmoittaa toimittajalle tavaroiden saapumisjäsenvaltion nimen;
 - (b) väliportaan toimijalle on annettu arvonlisäverotunniste muussa jäsenvaltiossa kuin tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen lähtöjäsenvaltiossa.
2. Jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty, yhteisökuljetus liitetään ketjuliiketoimitilanteissa väliportaan toimijan asiakkaalle tekemään luovutukseen.
3. Tässä artiklassa tarkoitetaan
- (a) 'ketjuliiketoimitilanteella' tilannetta, jossa verovelvollisten luovuttamien samojen tavaroiden peräkkäisiä luovutuksia pidetään kyseisten tavaroiden yhtenä yhteisökuljetuksena ja jossa sekä väliportaan toimija että toimittaja ovat luotettavaksi tunnustettuja verovelvollisia;
 - (b) 'väliportaan toimijalla' ketjuun kuuluvaa muuta kuin ensimmäistä luovuttajaa, joka itse tai jonka puolesta kolmas osapuoli lähettää tai kuljettaa tavarat;
 - (c) 'toimittajalla' ketjuun kuuluvaa verovelvollista, joka luovuttaa tavarat väliportaan toimijalle;
 - (d) 'asiakkaalla' verovelvollista, jolle väliportaan toimija luovuttaa ketjuun kuuluvat tavarat."

5) Lisätään 243 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jokaisen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen, joka siirtää tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen nojalla, on pidettävä rekisteriä seuraavista:

- (a) tavarat, jotka on lähetetty tai kuljetettu toiseen jäsenvaltioon, ja osoite, johon ne on siellä varastoitu;
- (b) tavarat, jotka on luovutettu myöhemmässä vaiheessa sen jälkeen, kun ne ovat saapuneet a alakohdassa tarkoitettuun jäsenvaltioon.

Jokaisen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen, jolle luovutetaan tavaroita 17 a artiklassa tarkoitettujen call off -varastojärjestelyjen nojalla, on pidettävä rekisteriä kyseisistä tavaroista."

6) Korvataan 262 artikla seuraavasti:

"262 artikla

1. Arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on annettava yhteenvetoilmoitus seuraavista:

- (a) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista hankkijoista, joille hän on luovuttanut tavaroita 138 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan c alakohdassa säädetyin edellytyksin;
- (b) niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista henkilöistä, joille hän on luovuttanut hänelle 42 artiklassa tarkoitettulla tavalla yhteisöhankintana luovutettuja tavaroita;
- (c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille hän on suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen

verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelun vastaanottaja on verovelvollinen 196 artiklan mukaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi jokaisen luotettavaksi tunnustetun verovelvollisen on tunnistettava ne luotettavaksi tunnustetut verovelvolliset, joille 17 a artiklassa vahvistetuin edellytyksin call off -varastojärjestelyjen nojalla lähetetyt tai kuljetetut tavarat on tarkoitettu."

7) Korvataan XV osaston 1 luvun otsikko seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksen lopullinen järjestelmä"

8) Korvataan 402 artikla seuraavasti:

"402 artikla"

Tässä direktiivissä säädetty jäsenvaltioiden välisen kaupan järjestelmä on väliaikainen ja se korvataan lopullisella verotusjärjestelmällä, jonka periaatteina ovat tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten verottaminen määräjäsenvaltiossa, luovuttajan, tai hankkijan, jos tämä on luotettavaksi tunnustettu verovelvollinen, veronmaksuvelvollisuus sekä keskitetty rekisteröintijärjestelmä, jonka avulla vero ilmoitetaan, maksetaan ja vähennetään."

9) Kumotaan 403 ja 404 artikla.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2019.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*